

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 20. julija 2017*

„Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi, sprejeti proti nekaterim osebam in subjektom glede na razmere v Srednjeafriški republiki – Zamrznitev sredstev – Sklep o prvi uvrstitvi na seznam – Seznam oseb, skupin in subjektov, za katere se uporablja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Vključitev imen tožečih strank – Izvajanje resolucije OZN – Obveznost obrazložitve – Pravica do obrambe – Domneva nedolžnosti – Očitna napaka pri presoji“

V zadevi T-619/15,

Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica) s sedežem v Banguiju (Srednjeafriška republika),

Kardiam s sedežem v Antwerpnu (Belgija),

ki ju zastopata D. Luff in L. Defalque, odvetnika,

tožeči stranki,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata B. Driessen in P. Mahnič Bruni, agenta,

tožena stranka

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 2015/1485 z dne 2. septembra 2015 o izvajanju člena 17(1) Uredbe Sveta (EU) št. 224/2014 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Srednjeafriški republiki (UL 2015, L 229, str. 1),

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi S. Gervasoni, predsednik, L. Madise (poročevalec), sodnik, in K. Kowalik-Bańczyk, sodnica,

sodni tajnik: L. Grzegorzcyk, administrator,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 3. aprila 2017

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeči stranki, in sicer Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica), ki je družba srednjeafriškega prava, in Kardiam, njena sestrška družba, ki je družba belgijskega prava, opravljata dejavnost kupovanja in prodaje diamantov.
- 2 Srednjeafriška republika je država v razvoju, katere del gospodarskih virov temelji na izvozu diamantov in zlata. Predvsem diamanti predstavljajo 40 % vrednosti izvoza Srednjeafriške republike.
- 3 Francisa Bozizéja, predsednika Srednjeafriške republike, je marca 2013 odstavila pretežno muslimanska koalicija Séléka. Predsednik Srednjeafriške republike je postal njegov politični nasprotnik Michel Djotodia. Ta dogodek je povzročil nasilje med Séléko in tako imenovanimi „anti-balaka“ skupinami, v katerih so večinoma kristjani in animisti.
- 4 Da bi se izognili temu, da bi „konfliktni diamanti“ prispevali k oboroženim spopadom z zagotavljanjem vira dohodka rivalskim skupinam, je bil uveden proces Kimberley, mednarodna shema za certificiranje surovih diamantov. Zlasti v skladu z oddelkom 4(a) procesa Kimberley mora vsak sodelujoči „vzpostaviti sistem notranjega nadzora za odstranitev [konfliktnih diamantov] iz pošiljk surovih diamantov, ki se uvažajo na njegovo ozemlje ali pa so izvoženi“. „Konfliktni diamanti“ so v skladu s procesom Kimberley opredeljeni kot „surovi diamanti, ki jih uporabljajo uporniška gibanja ali njihovi zavezniki za financiranje spopadov, ki imajo za cilj spodkopavanje zakonitih vlad v smislu zadevnih resolucij Varnostnega sveta Združenih narodov“. Za diamante, ki izpolnjujejo pogoje iz procesa Kimberley, se izda potrdilo.
- 5 Srednjeafriška republika je bila maja 2013 začasno izključena iz sistema potrjevanja procesa Kimberley. Zaradi te izključitve je bil izvoz srednjeafriških diamantov prepovedan. Proces Kimberley je julija 2014 objavil upravno odločbo, namenjeno izključitvi srednjeafriških diamantov iz zakonitega trgovanja.

Ukrepi OZN

- 6 Varnostni svet Združenih narodov (v nadaljevanju: Varnostni svet) je 5. decembra 2013 kot odgovor na državljansko vojno v Srednjeafriški republiki sprejel Resolucijo 2127 (2013), v kateri je izrazil „globoko zaskrbljenost zaradi stalnega slabšanja varnostnih razmer v Srednjeafriški republiki, ki se kažejo v popolnem razpadu javnega reda, neobstoju pravne države in v sektaških napetostih“. V odstavku 16 navedene resolucije je „[o]bsodi[l] nezakonito izkoriščanje naravnih virov v Srednjeafriški republiki, ki prispeva k nadaljevanju konflikta, in poudari[l], da je pomembno prenehati nezakonite dejavnosti, skupaj z izvrševanjem potrebnih pritiskov na oborožene skupine, tihotapce in vse preostale akterje“.
- 7 Varnostni svet je v tem smislu v odstavku 54 Resolucije 2127 (2013) uvedel embargo na orožje. Poleg tega je v odstavku 56 navedene resolucije izrazil „trdno odločenost za hiter premislek o uvedbi ciljno naravnanih ukrepov, med katerimi je prepoved potovanja in zamrznitev sredstev osebam, ki s svojimi ravnanji ogrožajo mir, stabilnost in varnost, zlasti [...] s podpiranjem nezakonitih oboroženih skupin ali kriminalnih omrežij z nezakonitim izkoriščanjem naravnih virov Srednjeafriške republike, vključno diamantov“.
- 8 V okviru ukrepov, navedenih v točki 7 zgoraj, je Varnostni svet v odstavku 57 Resolucije 2127 (2013) določil Odbor za sankcije za Srednjeafriško republiko (v nadaljevanju: Odbor za sankcije), ki je odgovoren za nadzor nad njihovim izvajanjem. Varnostni svet je prav tako v odstavku 59 te resolucije po posvetovanju z Odborom za sankcije pozval generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov (OZN), naj sestavi – za začetno obdobje trinajstih mesecev – skupino iz največ petih strokovnjakov (v

nadaljevanju: skupina strokovnjakov), ki bo delovala pod vodstvom Odbora za sankcije in bo med drugim zadolžena za pomoč pri izpolnitvi njegovega mandata, tako da mu bo zagotavljala informacije. V odstavku 59(c) Resolucije 2127 (2013) je bilo prav tako določeno, da skupina strokovnjakov „pripravi za [Varnostni] svet, po posvetovanju z Odborom [za sankcije], poročilo o stanju najkasneje do 5. marca 2014 ter izroči Varnostnemu svetu letno poročilo najkasneje do 5. julija 2014 in končno poročilo najkasneje do 5. novembra 2014“.

9 Varnostni svet je 28. januarja 2014 sprejel Resolucijo 2134 (2014), po kateri „morajo vse države [č]lanice v začetnem obdobju enega leta od sprejetja te resolucije takoj zamrzniti sredstva, drugo finančno premoženje in gospodarske vire, ki so na njihovem ozemlju in so v posesti oziroma neposrednem ali posrednem nadzoru posameznikov ali subjektov, ki jih je določil [O]dbor [za sankcije] iz odstavka 57 Resolucije 2127 (2013)“. Poudaril je, da se določeni ukrepi prav tako uporabljajo za osebe in subjekte, ki jih je Odbor za sankcije označil kot take, ki „[p]odpirajo oborožene skupine ali kriminalne združbe z nezakonitim izkoriščanjem naravnih virov (diamanti, prostoživeče živali in proizvodi iz njih) v Srednjeafriški republiki“.

10 Skupina strokovnjakov je 26. junija 2014 v skladu z odstavkom 59(c) Resolucije 2127 (2013) podala letno poročilo glede Srednjeafriške republike. Položaj glede trgovanja z naravnimi viri je opisala takole:

„Oborožene skupine sodelujejo pri nezakoniti trgovini in izkoriščanju naravnih virov, zlasti zlata in diamantov [...]. Na vzhodu sile Séléke nadaljujejo prevlado nad majhnimi rudniki zlata, tako kot tudi v Ndassimi (provinca Ouaka). Uprava rudnikov počasi prevzema nadzor nad območji proizvodnje diamantov v okolici Brie in Sam-Ouandje (provinca Haute-Kotto), uradno trgovanje z Banguijem se po delih ponovno začneja [...]. Zaradičasne izključitve Srednjeafriške republike iz [s]istema potrjevanja [p]rocesa Kimberley je bil uradni izvoz diamantov maja prepovedan. Nakup hiš v Banguiju se je kljub temu nadaljeval z namenom uradnega nakupa in shranjevanja diamantov iz vseh območij proizvodnje, saj smo priča povečanju trgovanja z diamanti v tranzitu prek Banguija ali prek sosednjih držav [...].“

11 Skupina strokovnjakov je 28. oktobra 2014 v skladu z odstavkom 59(c) Resolucije 2127 (2013) podala končno poročilo glede Srednjeafriške republike (v nadaljevanju: končno poročilo Združenih narodov). Položaj glede trgovanja z naravnimi viri je opisala takole:

„Odkar je bila Srednjeafriška republika maja 2013 izključena iz [p]rocesa Kimberley, ocenjujemo, da je bilo nezakonito izvoženih 140.000 karatov diamantov v vrednosti 24 milijonov ameriških dolarjev. Belgijski organi so maja 2014 zasegli 6.634 karatov, ki so bili odpremljeni prek Kinšase in kasneje Dubaja za Kardiam, družbo s sedežem v Antwerpnu (Belgija), ki je belgijska podružnica družbe Badica, srednjeafriške družbe za trgovanje z diamanti.

Skupina strokovnjakov meni, da so nekateri diamanti, ki so bili zaseženi v Belgiji, izhajali iz Sam-Ouandje in iz Brie (provinca Haute-Kotto) na vzhodu države, kjer sile nekdanje Séléke pobirajo davke od zrakoplovov, ki prevažajo diamante, in od nabiralcev diamantov prejemajo plačila v zameno za zaščito [...].

Trgovanje s srednjeafriškim zlatom, ocenjeno na približno 2 toni letno, poteka primarno prek Kameruna. Pri tej trgovini sodelujejo nabiralci iz Yalokéja (provinca Ombella-Mpoko) in iz Bode (provinca Lobaye), ki so pobegnili v Kamerun, da bi se izognili napadom iz verskih motivov, ki jih vodijo skupine anti-balaka od januarja 2014 in ki so pripeljali do tega, da so te skupine prevzele nadzor nad majhnimi rudniki zlata v okolici Yalokéja [...].“

12 Varnostni svet je 22. januarja 2015 sprejel Resolucijo 2196 (2015), v kateri je med drugim podaljšal ukrepe zamrznitve sredstev z Resolucijo 2134 (2014). V odstavku 7 navedene resolucije je navedel, da morajo do 29. januarja 2016 vse države članice nadaljevati zamrznitev [...] sredstev in drugega finančnega premoženja ter gospodarskih virov, ki so na njihovem ozemlju in so v posesti oziroma

neposrednem ali posrednem nadzoru oseb ali subjektov, ki jih je določil [O]dbor [za sankcije], ali katerih koli drugih oseb ali subjektov, ki delujejo za račun ali po naročilih zadnjenavedenih ali katerega koli subjekta v njihovi posesti ali pod njihovim nadzorom. V odstavku 12(d) navedene resolucije je poudaril, da se „ukrepi, ki so določeni [v odstavku 7], uporabijo tudi za osebe in subjekte, ki bi jih Odbor [za sankcije] določil kot takšne, ki [p]odpirajo oborožene skupine ali kriminalne združbe z nezakonitim izkoriščanjem naravnih virov (diamanti, zlato in prostoživeče živali ali proizvodi iz njih) iz Srednjeafriške republike ali trgovanjem z njimi“.

- 13 Tožeči stranki sta 11. marca 2015 na predsednika in člane Varnostnega sveta naslovili „nasprotno poročilo“ (v nadaljevanju: nasprotno poročilo), namenjeno temu, da se prikaže „drugačen pogled na obtožbe podjetij Badica in Kardiam [ter] da se popravijo neustreznosti in netočnosti [končnega poročila Združenih narodov]“, pa tudi da se s strani skupine strokovnjakov doseže odprava zatrjevanih dejstev v končnem poročilu Združenih narodov.
- 14 Tožeči stranki sta 8. in 27. aprila ter 2. junija 2015 pisali Odboru za sankcije, da sta opozorili na nepravilnosti v preiskavi, ki jo je vodila skupina strokovnjakov. Poleg tega sta v pismu z dne 27. aprila 2015 zahtevali dostop do spisa.
- 15 Koordinator skupine strokovnjakov (v nadaljevanju: koordinator) je 28. aprila 2015 po pošti obvestil Odbor za sankcije, da je bila preiskava izvedena na običajen način v skladu s pravili OZN in da je bila upoštevana pravica do obrambe tožečih strank. V zvezi s tem je opozoril, da je skupina strokovnjakov zaslišala tožeči stranki kljub pomislekom na njuni strani.
- 16 Odbor za sankcije je v skladu z odstavkom 59(d) Resolucije 2127 (2013) 20. avgusta 2015 na spletni strani OZN objavil „Povzetek razlogov za uvrstitev imen oseb in subjektov na seznam za sankcije“ (v nadaljevanju: povzetek razlogov odbora za sankcije), vključno s temi glede tožečih strank. Povzetek razlogov odbora za sankcije se glasi:

„Razlogi za uvrstitev na seznam:

[Družbi Badica in Kardiam sta] bili 20. avgusta 2015 v skladu [z odstavkom 12(d)] Resolucije 2196 (2015) uvrščen[i] na seznam oseb in subjektov, ki ,podpirajo oborožene skupine ali kriminalne združbe z nezakonitim izkoriščanjem naravnih virov (diamanti, zlato in prostoživeče živali ter proizvodi iz njih) v [Srednjeafriški republiki] ali trgovine z njimi“.

Dodatne informacije:

[Družbi Badica in Kardiam sta] zagotavljali podporo oboroženim skupinam v Srednjeafriški republiki, in sicer nekdanji Séléki in silam anti-balaka, z nezakonitim izkoriščanjem naravnih virov, med drugim diamantov in zlata.

[Družba Badica] je leta 2014 še naprej kupovala diamante iz Brie in Sam-Ouandje (provinca Haute Kotto) na vzhodu Srednjeafriške republike, kjer nekdanje sile Séléke pobirajo davke na zračni prevoz diamantov in prejemajo plačila od nabiralcev diamantov v zameno za zagotavljanje njihove varnosti. Več dobaviteljev diamantov [družbe Badica] v Brii in Sam-Ouandji je tesno povezanih s poveljniki nekdanje Séléke.

Belgijski organi so maja 2014 zasegli dva paketa diamantov, poslana v predstavništvo [družbe Badica] v Antwerpnu, ki je v Belgiji uradno registrirana pod imenom K[ardiam]. Po mnenju strokovnjakov so zaseženi diamanti po poreklu najverjetneje iz Srednjeafriške republike, ker imajo lastnosti diamantov, značilne za Sam-Ouandjo in Brio, pa tudi Nolo (provinca Sangha Mbaéré) na jugozahodu države.

Trgovci, ki so kupovali diamante, nezakonito prodane iz Srednjeafriške republike na tuje trge, zlasti z zahoda države, so v Kamerunu delovali v imenu [družbe Badica].

[Družba B]adica je maja 2014 tudi izvozila zlato, pridobljeno v Yalokéju (Ombella-Mpoko), kjer je majhne rudnike zlata nadzorovala Séléka do začetka februarja 2014, ko so nadzor prevzele skupine anti-balaka.“

- 17 Tožeči stranki sta se 24. avgusta 2014 prek dopisa, naslovljenega na Odbor za sankcije, seznanili s tem, da sta bili vključeni na seznam sankcij, ki so določene z Resolucijo 2196 (2015). Zlasti z opozarjanjem na svojo „veliko zaskrbljenost“ glede pravilnosti preiskave, ki jo je vodila skupina strokovnjakov, sta ponovno predložili svojo prošnjo za dostop do spisa.
- 18 Tožeči stranki sta 23. septembra 2015 ugotovili, da je bila po sestanku z istega dne s sekretarjem Odbora za sankcije njuna prošnja za dostop do spisa zavrnjena zaradi „diplomatske“ narave postopka, ki vodi do naložitve sankcij.
- 19 Koordinator je 16. oktobra 2015 tožeči stranki zaprosil za informacije glede njihovih aktivnosti v Srednjeafriški republiki od sprejema Resolucije Varnostnega sveta 2196 (2015) ter zlasti glede plačil, ki jih je družba Badica namenila silam nekdanje Séléke v Brii (Srednjeafriška republika) in v Sam-Ouandji (Srednjeafriška republika), da bi zagotovila varnost svojih nabiralcev, in glede seznanitve vodstva družbe Badica s temi plačili in plačanimi davki silam nekdanje Séléke s strani nabiralcev in obrtniških rudarjev, ki so dobavljali diamante družbi Badica.
- 20 Tožeči stranki sta 23. oktobra 2015 odgovorili na vprašanja koordinatorja. Izrazili sta tudi nekaj očitkov zoper preiskavo, ki jo je vodila skupina strokovnjakov. Med drugim sta navedli, da bi morala skupina strokovnjakov omogočiti dostop do dokumentov, ki utemeljujejo njene ugotovitve, da ni zaslišala odgovornih oseb družbe Badica in da se je oprla na govornice anonimnih prič. Tožeči stranki sta tudi poudarili, da je skupina strokovnjakov preiskovala ob spremstvu tretjih, katerih identiteta ni znana, in da je preiskovala izključno obremenilno.
- 21 Koordinator je 7. decembra 2015 odgovoril na dopis tožečih strank z dne 23. oktobra 2015. Po seznanitvi s tem, da sta tožeči stranki želeli od skupine strokovnjakov pridobiti dodatne dokumente k tem, ki so predstavljeni v končnem poročilu Združenih narodov, je med drugim navedel, da bodo določeni specifični elementi, ki se nanašajo na nasprotno poročilo, vključeni v naslednje poročilo skupine strokovnjakov, katerega objava je bila predvidena pred 31. decembrom 2015.
- 22 Skupina strokovnjakov je z dopisom z dne 21. decembra 2015 podala novo poročilo o Srednjeafriški republiki (v nadaljevanju: poročilo Združenih narodov z dne 21. decembra 2015), v katerem je potrdila sklepe končnega poročila Združenih narodov (glej točko 11 zgoraj).
- 23 Tožeči stranki sta z dopisom z dne 2. marca 2016 izrazili stališča glede poročila Združenih narodov z dne 21. decembra 2015.

Ukrepi Unije

- 24 Za izvedbo resolucij 2134 (2014) in 2196 (2015) Varnostnega sveta je Svet Evropske unije uvedel omejevalne ukrepe proti Srednjeafriški republiki, zlasti s sprejemom Uredbe (EU) št. 224/2014 z dne 10. marca 2014 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Srednjeafriški republiki (UL 2014, L 70, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EU) 2015/734 z dne 7. maja 2015 (UL 2015, L 117, str. 11) (v nadaljevanju: osnovna uredba).
- 25 Člen 5 osnovne uredbe določa:

„1. Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri katerih koli fizičnih ali pravnih oseb, subjektov ali organov s seznama iz Priloge I, ki so v njihovi lasti, posesti, z njimi razpolagajo ali jih nadzorujejo.

2. Fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom, uvrščenim na seznam iz Priloge I, se ne sme neposredno niti posredno dati na razpolago sredstev ali gospodarskih virov niti ne smejo od njih imeti koristi.

3. Priloga I vsebuje seznam fizičnih ali pravnih oseb, subjektov in organov, za katere Odbor za sankcije ugotovi, da sodelujejo pri dejanjih, ki ogrožajo mir, stabilnost ali varnost v Srednjeafriški republiki, ali jih podpirajo, vključno z dejanji, s katerimi se ogrožajo ali kršijo prehodni sporazumi ali ki ogrožajo ali ovirajo proces politične tranzicije, tudi tranzicijo v smeri svobodnih in poštenih demokratičnih volitev, ali ki spodbujajo nasilje:

[...]

(d) podpirajo oborožene skupine ali kriminalne združbe s pomočjo nezakonitega izkoriščanja naravnih virov ali trgovine z njimi v Srednjeafriški republiki ali iz nje, vključno z diamanti, zlatom ter prosto živečimi živalmi in proizvodi iz njih;

[...]“

26 Člen 17 osnovne uredbe določa:

„1. Če Varnostni svet [...] ali [o]dbor za sankcije fizično ali pravno osebo, subjekt ali organ uvrsti na seznam in določitev utemlji, Svet to fizično ali pravno osebo, subjekt ali organ vključi v Prilogo I. Svet o svojem sklepu in njegovi utemeljitvi obvesti zadevno fizično ali pravno osebo, subjekt ali organ bodisi neposredno, če je naslov znan, bodisi z objavo uradnega obvestila, s tem pa navedeni fizični ali pravni osebi, subjektu ali organu da možnost, da predloži pripombe.

2. Če so predložene pripombe ali novi tehtni dokazi, Svet pregleda svoj sklep in o tem ustrezno obvesti zadevno osebo, subjekt ali organ.

3. Če se Združeni narodi odločijo osebo, subjekt ali organ črtati s seznama ali spremeniti identifikacijske podatke osebe, subjekta ali organa, ki je na seznamu, Svet ustrezno spremeni Prilogo I.“

27 Svet je 2. septembra 2015 na eni strani sprejel Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2015/1488 o izvajanju Sklepa 2013/798/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Srednjeafriški republiki (UL 2015, L 229, str. 12) in na drugi strani Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2015/1485 o izvajanju člena 17(1) osnovne uredbe (UL 2015, L 229, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijani akt).

28 V členu 1 izpodbijanega akta je navedeno, da se „[o]sebe in subjekt s seznama iz Priloge k tej uredbi [...] dodajo na seznam iz Priloge I k [osnovni uredbi]“.

29 S točko B.1 s seznama iz Priloge k izpodbijanemu aktu sta tožeči stranki dodani na seznam, ki je priložen osnovni uredbi. Obrazložitev, navedena v tej točki, povzema – v ugotovitvah, ki so naslovljene „Informacije iz povzetka razlogov za uvrstitev na seznam, ki ga je pripravil [o]dbor za sankcije“ in „Dodatne informacije“ – razloge za uvrstitev na ta seznam, ki jih je potrdil Odbor za sankcije (glej točko 16 zgoraj). V zvezi s tem je v prvem razvijanju zgoraj navedeno, da sta „bili 20. avgusta 2015 na podlagi odstavka 12(d) Resolucije 2196 (2015) [družbi Badica in Kardiam uvrščeni na seznam oseb in subjektov, ki], podpira[jo] oborožene skupine ali kriminalne združbe z nezakonitim izkoriščanjem naravnih virov (diamanti, zlato ter prostoživeče živali in proizvodi iz njih) v Srednjeafriški republiki“.

30 Tožeči stranki sta 2. oktobra 2015 v dopisu za Svet navedli, da jima izpodbijani akt ni bil vročen, čeprav sta bila njuna naslova znana. Poleg tega sta izpodbijali končno poročilo Združenih narodov in sankcije, ki iz njega izhajajo, ter zahtevali od Sveta, da jima posreduje dokumente, na katerih to poročilo temelji.

- 31 Svet je 16. decembra 2015 odgovoril na dopis tožečih strank z dne 2. oktobra 2015. Navedel je, da je bila prošnja za dostop do dokumentov spisa posredovana predsedniku odbora za sankcije, in priložil njegov odgovor z dne 8. oktobra 2015. Predsednik Odbora za sankcije je v odgovoru navedel, da je bilo nasprotno poročilo posredovano članom Odbora za sankcije. Prav tako se je na podlagi informacij, ki sta jih zahtevali tožeči stranki glede njunega vpisa, skliceval na končno poročilo Združenih narodov in na povzetek razlogov Odbora za sankcije.

Postopek in predlogi strank

- 32 Tožeči stranki sta 6. novembra 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili to tožbo.
- 33 Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- izpodbijani akt razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na njiju;
 - Svetu naloži plačilo stroškov postopka.
- 34 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožečim strankam naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

- 35 Tožeči stranki v tožbi navajata tri tožbene razloge, od katerih se prvi nanaša na kršitev pravice do obrambe ter pravice do poštenega sojenja in učinkovitega sodnega varstva, drugi na napako pri presoji dejanskega stanja in tretji na odsotnost preučitve okoliščin obravnavane zadeve s strani Sveta. Tožeči stranki v repliki navajata nov tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve.
- 36 Najprej je treba preučiti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, potem tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo pravice do obrambe ter pravice do poštenega sojenja in učinkovitega sodnega varstva, nato tožbeni razlog, ki se nanaša na napako pri presoji dejanskega stanja, in na koncu tožbeni razlog glede odsotnosti preučitve okoliščin obravnavane zadeve s strani Sveta.

Tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve

- 37 Tožeči stranki trdita, da Svet utemeljuje zakonitost izpodbijanega akta z navajanjem – v prilogi k odgovoru na tožbo – dejanskih in pravnih okoliščin po datumu izpodbijanega akta, in sicer s poročilom, ki ga je pripravil Amnesty International 30. septembra 2015, z odgovorom skupine strokovnjakov tožečima strankama z dne 7. decembra 2015 in s poročilom Združenih narodov z dne 21. decembra 2015.
- 38 Vendar pa je po mnenju tožečih strank treba zakonitost akta, ki ga sprejme institucija Unije, presojati glede na dejanske in pravne okoliščine, ki so obstajale v trenutku, ko je bil akt sprejet. To stališče naj bi bilo ustaljeno v sodni praksi Sodišča. Tožeči stranki v zvezi s tem menita, da mora biti obrazložitev podana v samem aktu in da ni dovolj – če se želi temu zadostiti – da jo je mogoče sestaviti z dokumenti iz spisa, in to še toliko manj, kadar so ti nastali po datumu sprejetja akta.
- 39 Zato bi z utemeljitvijo izpodbijanega akta s pravnimi in dejanskimi okoliščinami, nastalimi po datumu njegovega sprejetja, in tistimi, ki so se pojavile med postopkom, Svet kršil zahtevo po formalni obrazložitvi, ki mu je naložena.

- 40 Tožeči stranki pojasnujeta, da je ta tožbeni razlog kljub temu, da je nov, mogoče uveljavljati, ker je v skladu s členom 84(1) Poslovnika Splošnega sodišča navajanje novih razlogov dovoljeno, če izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom, kar naj bi bilo v tem primeru.
- 41 Svet tem trditvam nasprotuje.
- 42 Najprej je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso neobstoj ali nezadostnost obrazložitve pomeni bistveno kršitev postopka v smislu člena 263 PDEU in je razlog javnega reda, na katerega lahko in mora paziti sodišče Unije (glej sodbo z dne 2. decembra 2009, Komisija/Irska in drugi, C-89/08 P, EU:C:2009:742, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 43 V teh okoliščinah lahko Splošno sodišče sprejme tožbeni razlog tožečih strank, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, ne da bi bilo treba preučiti, ali se v skladu s členom 84(1) Poslovnika ta razlog opira na „pravne ali dejanske okoliščine, ki so se pojavile med postopkom“.
- 44 Tožeči stranki v obravnavani zadevi v bistvu trdita, da je Svet s tem, da je v odgovoru na tožbo izpodbijani akt utemeljil z dejanskimi in pravnimi okoliščinami, nastalimi po datumu nastanka akta, kršil obveznost obrazložitve.
- 45 Vendar po eni strani tožeči stranki nikakor ne izpodbijata zadostnosti obrazložitve, kakor je vsebovana v izpodbijanem aktu.
- 46 Po drugi strani pa, tako kot opozarjata sami tožeči stranki (glej točko 38 zgoraj), je treba v okviru ničnostne tožbe, vložene na podlagi člena 263 PDEU, zakonitost akta Unije presojati glede na dejanske in pravne okoliščine, ki so obstajale na dan, ko je bil akt sprejet (glej sodbo z dne 15. junija 2005, Corsica Ferries France/Komisija, T-349/03, EU:T:2005:221, točka 142 in navedena sodna praksa). Iz tega sledi – tudi ob predpostavki, da je Svet med tem sodnim postopkom poskušal predložiti dodatne razloge k izpodbijanemu aktu – da to dejstvo ne more samo po sebi ovreči zakonitosti tega akta, ker ne dokazuje, da razlogi v izpodbijanem aktu v trenutku sprejetja niso bili zadostni (glej v tem smislu sodbo z dne 15. junija 2005, Corsica Ferries France/Komisija, T-349/03, EU:T:2005:221, točka 287 in navedena sodna praksa).
- 47 V teh okoliščinah je treba trditev v zvezi s tem, da Svet v fazi odgovora na tožbo navaja dejanske in pravne okoliščine, nastale po datumu izpodbijanega akta, zavrnil kot brezpredmetno v delu, v katerem si prizadeva vzpostaviti kršitev obveznosti obrazložitve brez poseganja v dopustnost teh elementov v okviru preučitve utemeljenosti izpodbijanega akta.
- 48 Zato je treba tožbeni razlog glede kršitve obveznosti obrazložitve zavrnil.

Prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pravice do obrambe ter pravice do poštenega sojenja in učinkovitega sodnega varstva

- 49 Prvi pritožbeni razlog je razdeljen na dva dela, od katerih v bistvu prvi izhaja iz neposredovanja izpodbijanega akta tožečima strankama in drugi iz „neposredovanja dokazov in dostopa do spisa ter kršitve načela kontradiktornosti in preglednosti“.

Prvi del prvega pritožbenega razloga, ki izhaja iz neposredovanja izpodbijanega akta tožečima strankama

- 50 Tožeči stranki v prvem delu prvega tožbenega razloga navajata kršitev člena 17(1) osnovne uredbe, ker jima izpodbijani akt domnevno ni bil posredovan s strani Sveta, čeprav sta mu bila njuna naslova znana.

- 51 Vendar je treba ugotoviti, da trditev tožečih strank ni utemeljena.
- 52 Po eni strani, čeprav je res, da je treba akt, s katerim se sprejmejo ali ohranijo omejevalni ukrepi proti neki osebi ali subjektu, tej osebi ali subjektu posredovati in da začne rok za to, da zadevna oseba ali subjekt vloži ničnostno tožbo zoper zadevni akt na podlagi člena 263(4) PDEU, teči od tega posredovanja, to še ne pomeni, da neposredovanje upravičuje razglasitev ničnosti zadevnega akta (sodba z dne 6. septembra 2013, Bank Melli Iran/Svet, T-35/10 in T-7/11, EU:T:2013:397, točka 112).
- 53 V zvezi s tem, kot navaja Svet, tožeči stranki ne navajata argumentov, s katerimi bi skušali dokazati, da je v obravnavani zadevi neposredovanje izpodbijanega akta povzročilo poseg v njune pravice, ki bi utemeljeval razglasitev ničnosti tega akta v delu, v katerem se nanaša nanju (glej v tem smislu sodbo z dne 5. novembra 2014, Mayaleh/Svet, T-307/12 in T-408/13, EU:T:2014:926, točka 122 in navedena sodna praksa).
- 54 Po drugi strani obstoj takega posega ne izhaja niti iz vsebine spisa, ker so, najprej, razlogi, navedeni v zvezi s tožečima strankama v izpodbijanem aktu, enaki razlogom iz povzetka razlogov Odbora za sankcije, ki sta jih ti poznali, dalje, ker sta lahko vložili ničnostno tožbo proti izpodbijanemu aktu in, končno, ker sta se lahko seznanili z izpodbijanem aktom na podlagi drugega vira in priložili njegovo kopijo k svoji tožbi (glej v tem smislu sodbo z dne 6. septembra 2013, Bank Melli Iran/Svet, T-35/10 in T-7/11, EU:T:2013:397, točka 113).
- 55 V teh okoliščinah je treba prvi del prvega tožbenega razloga zavrniti.

Drugi del prvega tožbenega razloga, ki izhaja iz „neposredovanja dokazov in dostopa do spisa ter kršitve načela kontradiktornosti in preglednosti“

- 56 Tožeči stranki najprej trdita, da sta bili predmet mednarodnih in evropskih sankcij, ne da bi imeli dostop do spisa, ne da bi bilo njuno nasprotno poročilo upoštevano s strani OZN in ne da bi bilo deležno kakršnega koli odgovora s strani OZN.
- 57 Prvič, tožeči stranki v bistvu navajata, da nista imeli dostopa do spisa niti pred OZN niti pred Svetom, kar je v nasprotju s sodbo z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija (C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točke od 281 do 285). V zvezi s tem tožeči stranki navajata, da je dostop do spisa temeljna zahteva prava Unije, ki omogoča, da se zagotovi spoštovanje pravice do obrambe.
- 58 Drugič, tožeči stranki trdita, da skupina strokovnjakov ni predložila novega poročila po nasprotnem poročilu in ni izvedla dodatne preiskave kljub predlogom za sodelovanje, ki sta jih pisno pripravili. V nasprotnem poročilu pa naj bi tožeči stranki poudarili, da končno poročilo Združenih narodov ni temeljilo na temeljiti preiskavi dejstev in ni bilo pripravljeno ob spoštovanju temeljnih načel mednarodnega prava, predlaganih pravil s strani OZN v „njenem poročilu iz leta 2006“ in ključnih načel, ki so jih navedli sami strokovnjaki v uvodu končnega poročila Združenih narodov.
- 59 Tretjič, tožeči stranki zatrjujeta, da je bilo končno poročilo Združenih narodov, kolikor ju zadeva, napisano samo obremenilno, s čimer naj bi bil kršen člen 14(3)(e) Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, ki ga je sprejela Generalna skupščina Združenih narodov 16. decembra 1966, in tudi temeljna načela, ki se nanašajo na pravico do obrambe. Tožeči stranki dodajata, da družba Badica ni imela pravice do odgovora v fazi osnutka poročila in da izjave v korist družbe Badica v končnem poročilu Združenih narodov niso bile navedene. Nazadnje navajata, da je po sprejetju sankcij koordinator skupine strokovnjakov od družbe Badica zahteval, da mu predloži negativne dokaze v jeziku, ki ni bil njen, brez posredovanja v vednost njenim svetovalcem in v roku petih delovnih dni.

- 60 Drugič, tožeči stranki navajata, da preiskava skupine strokovnjakov izvira iz kazenskega postopka v Antwerpnu (Belgija) proti družbi Kardiam, potem ko so zasegli dva sklopa diamantov, za katere so sumili, da izvirajo iz Srednjeafriške republike. Če bi bila ta preiskava še vedno v teku, se družba Kardiam ne bi mogla seznaniti z dokumenti iz spisa in bi zanjo veljala domneva nedolžnosti. V zvezi s tem tožeči stranki v repliki pojasnujeta, da je v sodbi z dne 2. septembra 2009, El Morabit/Svet (T-37/07 in T-323/07, neobjavljena, EU:T:2009:296, točka 48), odločitev o zamrznitvi sredstev sprejel Svet na podlagi obsodbe, ki jo je izreklo nacionalno sodišče. V tem primeru pa v Belgiji še ni bila razglašena nobena takšna obsodba, da bi ta ukrep kršil načelo domneve nedolžnosti.
- 61 Tretjič, tožeči stranki trdita, da medtem ko je Svet priznal, da ne razpolaga z nobenim dokumentom iz spisa Odbora za sankcije, ni mogel šteti, da je v položaju vezane pristojnosti in da mora v nasprotju s sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518), samodejno izvajati „resolucije Združenih narodov“, ne da bi predhodno preveril resničnost dejstev in okoliščin, ki utemeljujejo navedene resolucije, in spoštovanje temeljnih pravic s temi resolucijami, zlasti pravico do dostopa do spisa in pravico do zaslišanja. Tožeči stranki v zvezi s tem Svetu očitata, da ni predložil nobene informacije ali dokaza, ki presega obrazložitev, ki jo je v povzetku razlogov objavil Odbor za sankcije 20. avgusta 2015, in da je samodejno prenesel sankcije.
- 62 Svet tem trditvam nasprotuje.
- 63 Prvič, treba je odgovoriti na trditve tožečih strank, ki se nanašajo na kršitev pravice do dostopa do spisa in na kršitev načela kontradiktornosti s strani OZN ter na preiskavo skupine strokovnjakov v okviru priprave končnega poročila Združenih narodov.
- 64 V zvezi s tem v delu, v katerem tožeči stranki navajata kršitev temeljnih pravic s strani OZN, iz sodbe z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija (C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točka 326), izhaja, da morajo sodišča Unije v skladu s svojimi pristojnostmi na podlagi Pogodbe zagotoviti načeloma popolni nadzor nad zakonitostjo vseh aktov Unije glede na temeljne pravice, ki so del pravnega reda Unije, tudi takrat, ko je namen teh aktov izvrševanje resolucij Varnostnega sveta, sprejetih na podlagi poglavja VII Ustanovne listine Združenih narodov.
- 65 Vendar pa iz tega ne izhaja, da so sodišča Unije pristojna za nadzor aktov, ki jih sprejme Varnostni svet kot take, ali pa za nadzor skladnosti s temeljnimi pravicami v zvezi s preiskavami, ki jih vodijo organi OZN.
- 66 Iz člena 263(1) in člena 275(2) PDEU namreč izhaja, da če je sodišče Unije pristojno za nadzor nad zakonitostjo aktov institucij Unije in med drugim zakonitostjo odločb, ki določajo restriktivne ukrepe proti fizičnim ali pravnim osebam, ki jih je sprejel Svet, ni pristojno za nadzor nad mednarodnim sporazumom, na katerem ti akti Unije temeljijo.
- 67 V zvezi s tem je treba poudariti, da se v okoliščinah, kot so v tej zadevi, nadzor nad zakonitostjo, ki bi tudi moral biti zagotovljen s strani sodišča Unije, navezuje na akt Unije, katerega namen je izvajanje zadevnega mednarodnega sporazuma, in ne na ta sporazum kot tak. Zlasti glede akta Unije, katerega namen je tako kot v primeru izpodbijanega akta izvajanje resolucije Varnostnega sveta, ni naloga sodišča Unije, da nadzira zakonitost takšne resolucije, ki je sprejel ta mednarodni organ (glej v tem smislu sodbo z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija, C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točki 286 in 287), ali pa preiskavo, ki iz nje izhaja.
- 68 V teh okoliščinah je treba trditve tožečih strank v delu, v katerem izpodbijajo zakonitost aktov OZN glede temeljnih pravic, navedenih v točki 63 zgoraj, zavrniti kot naslovljene na sodišče, ki ni pristojno za njihovo obravnavo.

- 69 Drugič, treba je odgovoriti na trditve tožečih strank, ki se nanašajo na kršitev pravice do dostopa do spisa in na kršitev načela domneve nedolžnosti v delu, v katerem so te trditve podane proti Svetu kot avtorju izpodbijanega akta.
- 70 Glede trditve tožečih strank v zvezi s tem, da jima Svet kljub njunima prošnjama ni omogočil dostopa do spisa OZN, je treba po eni strani spomniti, da – kot v obravnavanem primeru – to, da pristojni organ Unije ne omogoči zadevni osebi dostopa do informacij in dokazov, s katerimi razpolaga le odbor za sankcije ali zadevna članica OZN in ki se nanašajo na povzetek razlogov, na katerem temelji zadevni sklep, samo po sebi ne bi smelo pomeniti, da sta kršeni pravica do obrambe in pravica do učinkovitega sodnega varstva (sodba z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točki 137 in 139).
- 71 Glede zatrjevane kršitve načela domneve nedolžnosti s strani Sveta je treba spomniti, da to načelo, navedeno v členu 6(2) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950, in v členu 48(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki zahteva, da vsaka obdolžena oseba velja za nedolžno, dokler ni v skladu z zakonom dokazana njena krivda, ne nasprotuje sprejetju varstvenih ukrepov zamrznitve sredstev, ker namen teh ukrepov ni začeti kazenski postopek proti zadevni osebi (sodbi z dne 13. septembra 2013, Anbouba/Svet, T-592/11, neobjavljena, EU:T:2013:427, točka 40, in z dne 20. septembra 2016, Alsharghawi/Svet, T-485/15, neobjavljena, EU:T:2016:520, točka 69).
- 72 Vendar morajo biti takšni ukrepi ob upoštevanju njihove resnosti določeni z zakonom, sprejeti jih mora pristojni organ in biti morajo časovno omejeni (sodbe z dne 2. septembra 2009, El Morabit/Svet, T-37/07 in T-323/07, neobjavljena, EU:T:2009:296, točka 40; z dne 13. septembra 2013, Anbouba/Svet, T-592/11, neobjavljena, EU:T:2013:427, točka 40, in z dne 20. septembra 2016, Alsharghawi/Svet, T-485/15, neobjavljena, EU:T:2016:520, točka 69).
- 73 Prvič, cilj zadevnih omejevalnih ukrepov, čeprav so zavezujoči, pa ni uvedba kazenskega postopka, ki je usmerjen k ugotovitvi krivde tožečih strank. Zato z navajanjem trditve, ki se nanaša na to, da zadevni ukrepi izvirajo iz kazenskega postopka, ki je še vedno v teku v Antwerpnu proti družbi Kardiam, ni mogoče uspeti.
- 74 Drugič, treba je ugotoviti, da so zadevni ukrepi določeni z zakonodajo Unije in da je bil Svet pristojen za njihovo sprejetje, čemur sicer tožeči stranki v obravnavanem primeru ne ugovarjata.
- 75 Tretjič, treba je ugotoviti, da čeprav – tako kot je Svet potrdil na podlagi ukrepa procesnega vodstva – izpodbijani akt ne vsebuje datuma prenehanja veljavnosti uvrstitve, kar zadeva Unijo, v obravnavanem primeru zadevni ukrep ni dokončen. Svet ga je namreč dolžan neprekinjeno pregledovati na ravni Unije, bodisi na podlagi člena 17(2) osnovne uredbe, če „so predložene pripombe ali novi tehni dokazi“, ali pa na podlagi člena 17(3) osnovne uredbe, če „se Združeni narodi odločijo [osebo] črtati s seznama [...] ali spremeniti identifikacijske podatke osebe [...]“. V zvezi s tem je Varnostni svet v odstavku 61 Resolucije 2127 (2013) zatrdil, da bo „nenehno spremljal razvoj v Srednjeafriški republiki in da bo pripravljen preučiti primernost navedenih ukrepov v tej resoluciji, vključno z njihovim preklicem ali odpravo, glede na dosežen napredek v zvezi s stabilizacijo države in spoštovanjem te resolucije“.
- 76 Zato v tem primeru glede na te ugotovitve ni mogoče dokazati kršitve načela domneve nedolžnosti.
- 77 Tretjič, treba je odgovoriti na trditve tožečih strank, po kateri naj bi v bistvu Svet prenesel resolucijo OZN, ki je „skoraj mehansko“ povzročila njun vpis, ne da bi preveril natančnost dejstev in okoliščin, ki so povzročili ta ukrep vpisa, ter spoštovanje – s tem ukrepom – temeljnih pravic v okviru preiskave skupine strokovnjakov.

- 78 Da bi se odgovorilo na trditev tožečih strank, je treba najprej spomniti, da je pravna narava omejevalnih ukrepov pomemben element, ki pogojuje obseg ponovne ocene, ki jo Svet lahko opravi glede dokazov, pridobljenih v obravnavanem primeru s strani Odbora za sankcije Združenih narodov. V bistvu je v ustaljeni sodni praksi ves čas sprejeto, da zamrznitev sredstev, ki jo določi Svet na podlagi pristojnosti, ki so mu podeljene na podlagi členov 21 in 29 PEU, nima kazenske narave. Zato tega ni mogoče – v nasprotju s tem, kar predlagata tožeči stranki – enačiti z zamrznitvijo sredstev nacionalnega sodnega organa države članice, ki je izvedena v okviru veljavnega kazenskega postopka in ob spoštovanju jamstev, ki jih zagotavlja ta postopek (glej sodbo z dne 30. junija 2016, Al Matri/Svet, T-545/13, neobjavljena, EU:T:2016:376, točka 64 in navedena sodna praksa).
- 79 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da če se je v okviru postopka, ki se nanaša na sprejetje odločbe o vpisu ali ohranitvi vpisa imena osebe na seznamu, Odbor za sankcije predhodno v okviru upoštevanih resolucij Varnostnega sveta odločil uvrstiti ime te osebe na lasten seznam, spoštovanje pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva zahteva, da pristojni organ Unije zadevni osebi posreduje informacije in dokaze, s katerimi ta organ razpolaga zoper zadevno osebo za utemeljitev svoje odločbe, to pomeni vsaj povzetek razlogov, ki ga je predložil Odbor za sankcije, to pa zato, da se tej osebi omogoči zaščita njenih pravic v najboljših možnih okoliščinah in da se ta lahko odloči ob popolnem poznavanju razlogov, ali je smiselno, da se obrne na sodišče Unije (glej sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 111 in navedena sodna praksa).
- 80 Pristojni organ Unije mora ob tem posredovanju tej osebi omogočiti, da učinkovito predstavi svoje stališče glede razlogov, ki so bili navedeni proti njej (glej sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 112 in navedena sodna praksa).
- 81 Vendar v okviru prve uvrstitve na seznam v nasprotju s tem, kar velja za postopek, ki ureja ohranitev imena osebe na seznamu, upoštevanje te dvojne postopkovne obveznosti ne sme nastopiti pred sprejetjem sklepa (glej v tem smislu sodbi z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 113 in navedena sodna praksa).
- 82 Glede tega je treba navesti, da člen 17 osnovne uredbe razlikuje postopek sprejemanja akta o prvi uvrstitvi na seznam od postopka revizije tega akta.
- 83 V prvem primeru je določeno, da „[č]e Varnostni svet [...] ali Odbor za sankcije fizično ali pravno osebo, subjekt ali organ uvrsti na seznam in uvrstitev utemelji, Svet to fizično ali pravno osebo, subjekt ali organ vključi v Prilogo I“ ter „Svet o svojem sklepu in njegovi utemeljitvi obvesti zadevno fizično ali pravno osebo, subjekt ali organ [...], s tem pa navedeni fizični ali pravni osebi, subjektu ali organu da možnost, da predloži pripombe“ (člen 17(1) osnovne uredbe).
- 84 V zvezi s tem iz člena 5(3) osnovne uredbe izhaja, da se uvrstitev na seznam izvede „[na podlagi ugotovitev] Odbor[a] za sankcije [...]“.
- 85 V drugem primeru je določeno, da „[č]e so predložene pripombe ali novi tehtni dokazi, Svet pregleda svoj sklep in o tem ustrezno obvesti zadevno osebo, subjekt ali organ“.
- 86 Treba je spomniti, da mora Svet v skladu z ustaljeno sodno prakso sprejeti svojo odločitev „na temelju povzetka razlogov, ki ga je predložil Odbor za sankcije“. Ni namreč določeno, da bi ta odbor na lastno pobudo moral omogočiti pristojnemu organu Unije druge elemente kot ta povzetek razlogov, zato da bi ta isti odbor lahko sprejel odločbo (sodbi z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 107, in z dne 13. decembra 2016, Al-Ghabra/Komisija, T-248/13, EU:T:2016:721, točka 73).

- 87 Iz tega sledi, da v obravnavani zadevi v nasprotju s tem, kar trdita tožeči stranki, kot to izhaja iz člena 17(1) osnovne uredbe, Svet v okviru izvajanja resolucije Varnostnega sveta ni bil zavezan preveriti „natančnost dejstev in okoliščin“, ki so povzročile ukrep vpisa, ki je bil sprejet proti tožečima strankama.
- 88 Namreč kadar zadevna oseba predloži pripombe v zvezi s povzetkom razlogov, mora pristojni organ Unije skrbno in nepristransko preizkusiti utemeljenost zatrjevanih razlogov glede na pripombe in morebitne razbremenilne dokaze, priložene tem pripombam (glej sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 114 in navedena sodna praksa), in sicer v obravnavanem primeru na podlagi člena 17(2) osnovne uredbe, ki določa, da „[č]e so predložene pripombe [...], Svet pregleda svoj sklep [...]“.
- 89 V teh okoliščinah ne bi smeli grajati Sveta, da v obravnavanem primeru od Odbora za sankcije ni pridobil informacij ali dokazov za utemeljenost trditev, ki so usmerjene proti tožečima strankama, in da je po mnenju tožečih strank ta ukrep vpisa „izvedel skoraj mehansko“, ne da bi preučil dejstva in okoliščine, ki so vodile do tega (glej v tem smislu sodbo z dne 13. decembra 2016, Al-Ghabra/Komisija, T-248/13, EU:T:2016:721, točka 76).
- 90 Poleg tega se Svetu ne bi smelo očitati, da je „prenesel“ sklep Varnostnega sveta, ne da bi preveril, ali ta resolucija upošteva spoštovanje temeljnih pravic. Kot namreč po eni strani izhaja iz člena 17(1) osnovne uredbe v povezavi s členom 5(3) te uredbe in po drugi strani iz sodne prakse, ki je omenjena v točki 86 zgoraj, Svet sprejme odločitve o vpisu „[na podlagi ugotovitev] Odbor[a] za sankcije“.
- 91 Glede na te ugotovitve je treba prvi tožbeni razlog zavrnuti.

Drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na očitno napako pri presoji

- 92 Tožeči stranki v bistvu trdita, da so ugotovitve Sveta, navedene v obrazložitvi, ki jima je bila posredovana, nenatančne, v vsakem primeru pa ne dovolj utemeljene, da bi dokazovale obstoj podpore oboroženim skupinam z nezakonitim izkoriščanjem naravnih virov v Srednjeafriški republiki ali trgovanjem z njimi.
- 93 Spomniti je treba, da se med okoliščinami, opisanimi v točki B.1 priloge k izpodbijanemu aktu, v oddelku „Dodatne informacije“, ki upravičuje ukrep vpisa, o katerem je odločil Svet, pojavlja teh pet razlogov:

„[Družbi Badica in Kardiam] sta zagotavljali podporo oboroženim skupinam v Srednjeafriški republiki, zlasti nekdanji Séléki in skupinam anti-balaka, in sicer z nezakonitim izkoriščanjem naravnih virov, vključno z diamanti in zlatom, in trgovino z njimi.

[Družba Badica] je leta 2014 še naprej kupovala diamante iz Brie in Sam-Ouandje (provinca Haute-Kotto) na vzhodu Srednjeafriške republike, kjer nekdanje sile Séléke pobirajo davke na zračni prevoz diamantov in prejemajo plačila od nabiralcev diamantov za zagotavljanje varnosti. Več dobaviteljev [družbe Badica] v Brii in Sam-Ouandji je tesno povezanih s poveljniki nekdanje Séléke.

Belgijske oblasti so maja 2014 zasegle dva paketa diamantov, poslana predstavništvu [družbe Badica] v Antwerpnu, ki je v Belgiji uradno registrirano pod imenom K[ardiam]. Strokovnjaki za diamante so ocenili, da so zaseženi diamanti po poreklu najverjetneje iz Srednjeafriške republike ter da imajo lastnosti, značilne za Sam-Ouandjo in Brio, pa tudi Nolo (provinca Sangha Mbaéré) na jugozahodu države.

Trgovci, ki so kupovali diamante, nezakonito prodane iz Srednjeafriške republike na tuje trge, vključno z zahoda države, so v Kamerunu delovali v imenu [družbe Badica].

[Družba Badica] je maja 2014 izvozila tudi zlato, pridobljeno v Yalokéju (Ombella-Mpoko), kjer je majhne rudnike zlata nadzorovala Séléka do začetka februarja 2014, ko so nadzor prevzele skupine anti-balaka.“

- 94 Uvodoma je treba takoj ugotoviti, da se je Svet pravilno oprl na končno poročilo Združenih narodov v podporo razlogom, ki so bili posredovani tožečima strankama. Okoliščina, da sta tožeči stranki izpodbijali trditve iz poročila, ne omogoča sama po sebi, da se šteje, da se Svet nanje ni mogel sklicevati (sodba z dne 14. januarja 2015, Gossio/Svet, T-406/13, neobjavljena, EU:T:2015:7, točka 72). Poleg tega trditve tožečih strank ne preperečujejo Splošnemu sodišču, da se opre na končno poročilo Združenih narodov.
- 95 Namreč, v skladu s prizadevanjem skupine strokovnjakov, ki je opredeljeno v točki 7 končnega poročila Združenih narodov, sta tožeči stranki imeli dostop do ključnih dokazov, ki podpirajo izpodbijani akt, in med drugim tudi do poročila s prilogami, saj je to poročilo pravzaprav javno. Poleg tega iz končnega poročila Združenih narodov in iz dopisa koordinatorja z dne 28. aprila 2015 izhaja, da je skupina strokovnjakov zaslislala tožeči stranki najmanj dvakrat, in sicer v aprilu 2014 in v januarju 2015, ter da niso odgovorili na prošnjo za sestanek, ki jo je ta skupina izrazila junija 2014. Končno iz točk od 5 do 8 tega poročila izhaja, da se je skupina strokovnjakov oprla na dosledno metodologijo, ki jo je predhodno določil pristojni organ OZN in pri kateri se spoštuje pravica do obrambe.
- 96 Sodni nadzor nad zakonitostjo zadevnega sklepa se razširi na presojo dejstev in okoliščin, navedenih v utemeljitev zamrznitve sredstev, ter na preverjanje dokazov in podatkov, na katerih ta presoja temelji (sodba z dne 14. oktobra 2009, Bank Melli Iran/Svet, T-390/08, EU:T:2009:401, točka 37).
- 97 Torej diskrecijska pravica, ki jo ima na tem področju Svet, sodišču Unije ne preperečuje, da bi v okviru nadzora zakonitosti preverilo vsebinsko pravilnost dejstev, na katera se je oprl Svet. Na podlagi učinkovitosti sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, se med drugim zahteva, da se sodišče Unije prepriča, da odločba, ki je za zadevno osebo ali subjekt posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski podlagi. To pomeni, da je treba preveriti dejstva, ki so navedena v obrazložitvi, na kateri navedeni sklep temelji, tako da sodni nadzor ni omejen na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi – oziroma vsaj eden od njih, za katerega se šteje, da je sam po sebi dovolj za utemeljitev tega sklepa – utemeljeni (sodba z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 119; glej tudi sodbo z dne 21. aprila 2015, Anboubas/Svet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 98 Prav tako, kar zadeva preventivnost zadevnih omejevalnih ukrepov, čeprav v okviru nadzora zakonitosti izpodbijane odločbe sodišče Unije presodi, da je vsaj eden od razlogov, navedenih v obrazložitvenem memorandumu Odbora za sankcije, dovolj natančen in konkreten, da je utemeljen in da sam po sebi pomeni zadostno osnovo za utemeljitev te odločbe, potem okoliščina, da naj drugi razlogi to ne bi bili, ne bi smela upravičiti razglasitve ničnosti navedenega sklepa (sodba z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 130).
- 99 Tako presojo je treba opraviti tako, da se dokazi in informacije ne preučijo ločeno, temveč v okviru, v katerega so ti dokazi umeščeni. V takih razmerah namreč Svet izpolni dokazno breme, ki ga nosi, če sodišču Unije predloži vrsto dovolj konkretnih, natančnih in skladnih indicev, ki omogočajo, da se dokaže obstoj zadostne povezave med osebo, za katero velja ukrep zamrznitve njenih sredstev, in režimom ali na splošno spornimi situacijami (glej v tem smislu sodbo z dne 21. aprila 2015, Anboubas/Svet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, točki 51 in 53 ter navedena sodna praksa).
- 100 V zvezi s sodno prakso, navedeno v točki 99 zgoraj, je treba preučiti argumente, ki jih navajata tožeči stranki glede razlogov, navedenih v točki 93 zgoraj.

- 101 Prvič, tožeči stranki izpodbijata nezakonitost nakupov, na katere se nanaša drugi razlog, zlasti v odsotnosti izvoza zadevnih diamantov.
- 102 Vendar kot izhaja iz točke 99 zgoraj, se presoja informacij ne sme opraviti ločeno, ampak v okviru, v katerega so te informacije umeščene.
- 103 Vendar je treba drugi razlog, ki poleg tega prikazuje „podporo“ oboroženim skupinam, obravnavati zlasti skupaj s tretjim in četrtim razlogom, ki se nanašata na nezakonito izkoriščanje diamantov. To velja še toliko bolj, ker končno poročilo Združenih narodov izrecno vzpostavlja povezavo med nakupom diamantov tožečih strank v Brii in v Sam-Ouandji (drugi razlog) na eni strani in zasegom diamantov, namenjenih tožečima strankama v Antwerpnu, ki verjetno izvirajo iz teh območij (tretji razlog), na drugi strani.
- 104 Prav tako je v končnem poročilu Združenih narodov v točki 127 navedeno, da „skupina strokovnjakov meni, da so bili diamanti, ki izhajajo iz Brie in Sam-Ouandje, to je območij pod nadzorom nekdanje Séléke, in ki jih je nezakonito kupila družba Badica ali pa so bili kupljeni v njenem imenu, del sklopa, ki je bil zasežen v Antwerpnu“.
- 105 Ta povezava je poleg tega navedena v povzetku končnega poročila Združenih narodov, kjer je navedeno, da „[s]kupina strokovnjakov meni, da so nekateri diamanti, ki so bili zaseženi v Belgiji, izhajali iz Sam-Ouandje in iz Brie (provinca Haute-Kotto) na vzhodu države, kjer sile nekdanje Séléke pobirajo davke od zrakoplovov, ki prevažajo diamante, in od nabiralcev diamantov prejemajo plačila v zameno za zaščito [...]“. V preostalem tožeči stranki te povezave v svojih pisanjih ne izpodbijata.
- 106 Iz navedenega je razvidno, da je treba trditev tožečih strank, ki se nanaša na to, da nakupi niso bili nezakoniti, zavrnil. Iz navedenega sledi, da so diamanti iz drugega razloga zagotovo bili izvoženi in so zato bili predmet nezakonitega izkoriščanja, ker je bilo v skladu s procesom Kimberley vsako izkoriščanje diamantov v zadevnem obdobju prepovedano.
- 107 V zvezi s tem zatrjevana skromna količina nakupov in zatrjevana potreba po pobiranju predplačil, plačanih nabiralcem na podlagi zaupanja, ter potreba po vzdrževanju mreže teh zadnjih po eni strani nimajo vpliva na obstoj podpore oboroženim skupinam in po drugi strani niti nimajo vpliva na nezakonitost zadevnega trgovanja.
- 108 Poleg tega je treba ugotoviti, da je dejstvo iz drugega razloga, da je „leta 2014 [družba Badica] še naprej kupovala diamante“ na območjih Brie in Sam-Ouandje, tudi če se predpostavi, da se razlaga ločeno, prav tako znak nezakonitega trgovanja, čeprav proces Kimberley načeloma zajema izključno izvoz diamantov. Kot namreč poudarja Svet, tožeči stranki ne navajata nobene trditve glede ugotovitve iz točke 60 letnega poročila skupine strokovnjakov z dne 1. julija 2014, v skladu s katero velja:
- „Marca je [družba Badica] imela na zalogi 760 karatov diamantov. Njen generalni direktor je [s]kupini strokovnjakov izjavil, da je družba prenehala kupovati diamante zaradi izključitve Srednjeafriške republike iz [s]istema potrjevanja [p]rocesa Kimberley [...]. Vendar je druga evidenca zalog družbe Badica, izvedena v aprilu 2014, razkrila, da je družba kupila 1698 dodatnih karatov v vrednosti 292.917 dolarjev v Brii in Sam-Ouandji. Sklopi diamantov, ki jih je družba Badica imela na zalogi, še niso bili zapečateni oziroma časovno opredeljeni s strani rudarskih služb, kot bi to morali biti glede na časovni načrt, ki so ga srednjeafriški organi predstavili junija 2013, da so lahko ponovno vzpostavili [p]roces Kimberley.“
- 109 Poleg tega v okviru drugega razloga, v skladu s katerim organi nekdanje Séléke od nabiralcev diamantov prejemajo plačila, da jim v zameno zagotavljajo varnost, tožeči stranki v bistvu navajata, da jima podpore nekdanji Séléki iz izplačilom teh prejemkov ni mogoče pripisati. V zvezi s tem ugotavljata, da so nabiralci in obrtniški rudarji, ki plačujejo nadomestila nekdanji Séléki v zameno za varnost,

v skladu s srednjeafriškim rudarskim zakonikom neodvisni. Zato naj družba Badica ne bi smela biti odgovorna za delovanje nabiralcev, torej za delovanje, za katero naj poleg tega ne bi vedela. Drugi razlog kot tak torej ni dovolj za opredelitev podpore oboroženim silam.

- 110 Vendar je treba ugotoviti, da tožeči stranki ne izpodbijata niti nakupa diamantov od nabiralcev, ki jih ti sami pridobijo od obrtniških rudarjev, niti plačila davkov, ki jih posredniki pri trgovanju z diamanti plačujejo članom nekdanje Séléke. V teh okoliščinah je treba ob upoštevanju navedenega ugotoviti, da sta tožeči stranki z nadaljevanjem kupovanja diamantov od nabiralcev med zadevnim obdobjem, česar ne zanikata, na vsak način omogočili podporo oboroženim skupinam.
- 111 V zvezi s tem odsotnost neposrednega plačila nadomestila za zagotavljanje varnosti silam nekdanje Séléke s strani tožečih strank, tudi če se šteje za dokazano, nima vpliva na obstoj podpore navedenim silam. Povzetek razlogov se namreč omejuje na generično sklicevanje na podporo, in ne na neposredno podporo.
- 112 Poleg tega ni mogoče izključiti, da je bil vsaj del davkov, ki so jih posredniki pri trgovanju z diamanti plačali silam nekdanje Séléke, prenesen v končno ceno, ki sta jo plačali tožeči stranki v okviru svojih aktivnosti nakupa diamantov.
- 113 Treba je namreč ugotoviti, da ob upoštevanju zadevnih okoliščin, ki so po eni strani zaznamovane z izbruhom državljanske vojne v Srednjeafriški republiki, po drugi strani pa z izključitvijo Srednjeafriške republike iz procesa Kimberley, tožeči stranki nista mogli spregledati, da so sporne oborožene sile pobirale davke v rudnikih, ki so pod njihovim nadzorom.
- 114 V teh okoliščinah je treba trditev, da tožeči stranki nista bili seznanjeni s plačilom teh davkov s strani posrednikov pri trgovanju z diamanti, zavrniti kot neutemeljeno.
- 115 Poleg tega je treba ugotoviti, da trditev tožečih strank, da okoliščine, ki so navedene v drugem razlogu za prikaz obstoja podpore oboroženim skupinam s plačevanjem nadomestila za zagotavljanje varnosti in pristajalnih pristojbin, niso dovolj utemeljene, ni utemeljena.
- 116 Najprej se tožeči stranki neupravičeno sklicujeta na izjemo majhne narave pristajalnih pristojbin, ki jih plačuje Minair, sestrška družba družbe Badica, in na okoliščine, da so navedene pristojbine plačale vse družbe, ki opravljajo lete v zadevnih regijah. Po eni strani iz točke 123 končnega poročila Združenih narodov izhaja, da se je znesek teh pristojbin za vsak pristanek gibal med 75 ameriškimi dolarji (USD) v Brii in 100 USD v Sam-Ouandji. Vendar neodvisno od dejstva, da nakazilo teh pristojbin vsekakor kaže na podporo oboroženim silam, takšne pristojbine ne morejo biti obravnavane kot zanemarljive v okviru dramatičnega ekonomskega okvira, kot je bil ta v Srednjeafriški republiki v času državljanske vojne. Po drugi strani okoliščina, da so te pristojbine plačali vsi subjekti, prav tako nima posledic za dejstvo, da je plačilo teh pristojbin predstavljalo podporo oboroženim silam.
- 117 Poleg tega je treba v nasprotju s tem, kar navajata tožeči stranki, navesti, da skupina strokovnjakov dva meseca po tem, ko je Odbor za sankcije uvrstil njuni imeni na seznam, ni preučila razloga, ki se nanaša na plačilo pristajalnih pristojbin in na plačilo za zagotavljanje varnosti članom nekdanje Séléke. Iz opomb št. 90 in 91 končnega poročila Združenih narodov namreč izhaja, da ta očitek temelji na sestankih, ki so potekali v juliju in septembru 2014, torej skoraj eno leto pred vpisom tožečih strank na seznam.
- 118 Nazadnje, v nasprotju s tem, kar zatrjujeta tožeči stranki, so obtožbe glede podpore silam nekdanje Séléke z izplačilom nadomestil za zagotavljanje varnosti in pristajalnih pristojbin utemeljene z dokazi.
- 119 Po eni strani glede izplačila nadomestila za zagotavljanje varnosti iz točke 124 končnega poročila Združenih narodov, ki se opira na dve skladni izjavi nabiralca v Sam-Ouandji z dne 4. septembra 2014 in poveljnika posebne enote za boj proti goljufijam v Banguiju (Srednjeafriška republika) z dne

21. julija 2014, izhaja, da „nabiralci (posredniki pri trgovanju z diamanti) iz Sam-Ouandje izplačujejo [...] dnevno nadomestilo vojakom nekdanje Séléke, ki varujejo njihove prostore“, da „je v Brii skupina strokovnjakov maja 2014 ugotovila, da vojaki nekdanje Séléke varujejo prostore glavnih nabiralcev in poslovnežev“, in da je „neki poveljnik posebne enote za boj proti goljufijam potrdil, da so pripadniki nekdanje Séléke v Sam-Ouandji imeli korist od trgovanja z diamanti zaradi varnostnih sporazumov, ki so jih sklenili z nabiralci“. Ugotovitve Sveta glede izplačila nadomestila za zagotavljanje varnosti so torej dovolj utemeljene.

120 Po drugi strani glede izplačila pristajalnih pristojbin družba Badica trdi, da ni plačala takšnih pristojbin silam nekdanje Séléke – ti davki so bili namreč plačani letališkimi „organom“ – in da se družba Minair „razlikuje od [družbe] Badica“, tako da ravnanje prve ne more biti očitano drugi.

121 Vendar, prvič, iz končnega poročila Združenih narodov izhaja, da so pristajalne pristojbine naložile sile nekdanje Séléke, in ne letališki „organi“. V zvezi s tem je v točki 123 končnega poročila Združenih narodov, ki se opira na sestanek z nabiralcem v Sam-Ouandji z dne 4. septembra 2014 in na sestanek z odgovorno osebo letališča v Banguiju z dne 21. julija 2014, navedeno sledeče:

„Pred prihodom mednarodnih sil v Brio, aprila 2014, so sile nekdanje Séléke nalagale pristajalno pristojbino 75 dolarjev v Brii [...]. V Sam-Ouandji, kjer se je glede na satelitske posnetke proizvodnja surovih diamantov v zadnjih mesecih hitro povečala [...], ni prisotna nobena mednarodna sila. Sile nekdanje Séléke, ki so podrejene poveljniku območja Beya Djouma, pobirajo po 100 dolarjev iz naslova pristajalnih pristojbin. Komerčni leti so v Brii in Sam-Ouandji skoraj vsak teden. Pristojbine na splošno plača družba, ki ima napravo v zakupu.“

122 Drugič, tako kot izhaja iz točke 122 končnega poročila Združenih narodov, sta družbi Minair in Badica del iste skupine, in sicer gre za Groupe Abdoulkarim, ki jo vodi Abdoul-Karim Dan Azoumi. Treba pa je ugotoviti, da so bile zadevne pristojbine plačane v okviru prevoza diamantov družbe Badica. V zvezi s tem, tako kot to izhaja iz točke 111 zgoraj, se povzetek razlogov omejuje na generično sklicevanje na podporo, in ne na neposredno podporo.

123 Glede tretjega razloga tožeči stranki še navajata, da je presoja, po kateri „je najverjetneje, da so zaseženi diamanti po poreklu iz Srednjeafriške republike, ker izkazujejo značilnosti diamantov iz Sam-Ouandje in Brie ter tudi iz Nole (provinca Sangha Mbaéré) na jugozahodu države“, v nasprotju z izjavo predsednika Dubai Diamond Exchange, ki je navedena v medijih in v skladu s katero „bi diamanti lahko bili iz Gvineje, Južnoafriške republike ali iz številnih drugih območij“ (priloga 23 h končnemu poročilu Združenih narodov).

124 Vendar je treba ugotoviti, da je bila po eni strani izjava predsednika Dubai Diamond Exchange podana na temelju drugačnih slik od teh, ki so povzročile zaseg s strani belgijskih organov, in da je po drugi strani presoja, po kateri „je zelo verjetno, da zaseženi diamanti izvirajo iz Srednjeafriške republike“, utemeljena z izjavami delovnih skupin strokovnjakov za diamante procesa Kimberley, ki so navedene v točki 115 končnega poročila Združenih narodov.

125 Poleg tega, tako kot izhaja iz točke 121 končnega poročila Združenih narodov, je presojo glede verjetnega izvora diamantov iz Srednjeafriške republike po elektronski pošti potrdil predsednik delovne skupine strokovnjakov za diamante procesa Kimberley v okviru postopka belgijskih zveznih organov proti tožečima strankama, ki teče v Belgiji.

126 V zvezi s tem je treba navesti, da je bilo glede na točko 121 končnega poročila Združenih narodov v okviru izmenjanih elektronskih sporočil z belgijskimi zveznimi organi „navedeno, da so nekateri surovi diamanti, ki se pojavljajo na slikah zaseženih paketov, izkazovali tipične značilnosti diamantov iz Nole (provinca Sangha Mbaéré) na zahodu Srednjeafriške republike, medtem ko so imeli drugi značilnosti diamantov iz Sam-Ouandje in Brie (provinca Haute-Kotto) na vzhodu države“.

- 127 Poleg tega je treba v delu, v katerem tožeči stranki očitata, da skupina strokovnjakov ni vzpostavila stika z dvema dobaviteljema iz Dubaja, ki stojita za pošiljko diamantov, zaseženo v Belgiji, ali s preiskovalnim sodnikom, pristojnim za preiskavo v Belgiji, ugotoviti, da nista izkazali, v čem naj bi ta odsotnost vzpostavitve stika bila razlog za neveljavnost postopka niti tega, da je takšna obveznost obstajala v okviru preiskave, ki jo je vodila skupina strokovnjakov.
- 128 Nazadnje, v nasprotju s tem, kar trdita tožeči stranki, dejstvo, da 18 pošiljk pred spornimi pošiljkami za belgijske organe ni bilo sumljivih, nima vpliva na presojo dveh spornih pošiljk, ki so jih navedeni organi zaznali.
- 129 Tretjič, v zvezi s četrtnim razlogom tožeči stranki izpodbijata utemeljenost presoje, po kateri so „[t]rgovci, ki so kupovali diamante, nezakonito prodane iz Srednjeafriške republike na tuje trge, vključno z zahoda države, v Kamerunu delovali v imenu družbe B[adica]“. Vendar je treba navesti, da je navedena presoja natančno obravnavana v končnem poročilu Združenih narodov. V tem poročilu je zlasti v točki 125 ob sklicevanju na številne izjave navedeno, da je „[s]kupina strokovnjakov zbrala podrobne izjave vladnih virov in iz sektorja diamantov, po katerih naj bi družba Badica trgovala tudi z diamanti iz Srednjeafriške republike, ki so bili nezakonito odneseni iz države“. V njem je pojasnjeno, da je „[g]lede na te vire [...] nekdo z imenom Al Hadj Idriss Goudache trgoval z diamanti za račun družbe Badica“ in da je „po odstopu Djotodie, predsednika nekdanje Séléke, januarja 2014, Goudache zapustil Srednjeafriško republiko in odšel v Kamerun ter prebival v Garoua-Boulaiju, Bertoui in Douali, preden se je ustalil v Kousseriju na skrajnem severu Kameruna blizu N'Djamene“.
- 130 V zvezi s tem v delu, v katerem tožeči stranki navajata, da navedene izjave ne vsebujejo imen oseb, ki so podale izjave, in ne temeljijo na ustreznih poročilih, je treba spomniti, da obveznosti Sveta v okviru izpodbijanega akta ne bi smele biti enačene z obveznostmi nacionalnega sodnega organa države članice v okviru kazenskega postopka (glej točko 78 zgoraj), in to še toliko bolj, ker je – tako kot v obravnavani zadevi – preiskava potekala v državi, ki je v državljanski vojni (glej v tem smislu sodbo z dne 7. aprila 2016, Akhras/Svet, C-193/15 P, EU:C:2016:219, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 131 Četrtnič, tožeči stranki glede petega razloga trdita, da je bil izvoz zlata, naveden v tem razlogu, izveden zakonito, tako kot naj bi potrjevalo uradno dovoljenje iz priloge 33 h končnemu poročilu Združenih narodov. V zvezi s tem, kot pravilno navajata tožeči stranki, peti razlog v obravnavani zadevi temelji, kot to izhaja iz točke 136 končnega poročila Združenih narodov, na uradni prepustnici z dne 5. maja 2014, ki je priložena v prilogi 33 k navedenemu poročilu in ki dovoljuje izvoz 827 gramov zlata. V teh okoliščinah ni mogoče dokazati nezakonnosti izvoza maja 2014, ki je naveden v petem razlogu. Zato je treba šteti, da izvoz zlata, naveden v petem razlogu, ne omogoča dokazati obstoja podpore oboroženim skupinam z nezakonnim izkoriščanjem zlata ali trgovanjem z njim.
- 132 Okoliščina, da peti razlog ne omogoča zaključka v zvezi s podporo oboroženim skupinam prek nezakonnega izkoriščanja zlata oziroma trgovanja z njim, pa ne vpliva na utemeljenost izpodbijanega akta. Kot je bilo namreč opozorjeno v točki 98 zgoraj, če ob upoštevanju preventivnosti zadevnih omejevalnih ukrepov sodišče Unije v okviru nadzora zakonitosti izpodbijane odločbe ugotovi, da je vsaj eden od navedenih razlogov dovolj natančen in konkreten, da je utemeljen in da je zadostna osnova za utemeljitev tega sklepa, potem okoliščina, da drugi od teh razlogov to niso, ne more upravičiti razglasitve ničnosti navedenega sklepa (sodba z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 130).
- 133 Treba pa je ugotoviti, da so drugi tožbeni razlogi – obravnavani skupaj –, ki so navedeni v obrazložitvenem memorandumu, ki ga je predložil Odbor za sankcije v okviru obravnavane zadeve, dovolj natančni, konkretni in utemeljeni, da sami po sebi s tem, da dokazujejo obstoj podpore oboroženim skupinam prek nezakonnega izkoriščanja naravnih virov ali trgovanja z njimi v Srednjeafriški republici, pomenijo zadostno podlago za utemeljitev izpodbijanega akta.

134 Na podlagi navedenega je treba zavrni drugi razlog, ne da bi se bilo treba izreči o dopustnosti poročila Združenih narodov z dne 21. decembra 2015, ker je to nastalo po izpodbijanem aktu, da bi se dokazal očitek, ki se nanaša na izplačilo nadomestila za zagotavljanje varnosti. Ker je namreč, kot to izhaja iz točke 119 zgoraj, očitek, ki se nanaša na izplačilo nadomestila za zagotavljanje varnosti, pravno dovolj utemeljen, je treba trditev glede utemeljitve navedenega očitka s kasnejšimi dokazi zavrni kot brezpredmetno. Enako velja tudi za trditev, ki se nanaša na navedbo, da sta bila poročila, ki ga je pripravil Amnesty International 30. septembra 2015, in odgovor skupine strokovnjakov z dne 7. decembra 2015 predložena v fazi odgovora na tožbo, saj so bili razlogi za vpis pravno dovolj utemeljeni v končnem poročilu Združenih narodov, katerega dopustnost se ne izpodbija.

Tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na odsotnost preučitve okoliščin obravnavane zadeve s strani Sveta

135 Tožeči stranki zatrjujeta, da Svet s tem, da je le prenesel Sklep Varnostnega sveta z dne 20. avgusta 2015, ni opravil prave preučitve okoliščin v tem primeru. V zvezi s tem naj spis ne bi vseboval nobenega indica, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da je Svet preveril upoštevnost in utemeljenost dokazov zoper tožeči stranki, zaradi česar je izpodbijani akt nezakonit. Svet naj bi tudi samodejno prenesel sankcije Združenih narodov v nasprotju s sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518). Tožeči stranki v zvezi s tem ugotavljata, da čeprav je Svet od Odbora za sankcije zahteval dokaze, mu jih ta ni zagotovil.

136 Svet tem trditvam nasprotuje.

137 Tako kot je bilo navedeno v točkah od 86 do 89 zgoraj, Svet ni bil zavezan preveriti natančnosti dejstev in okoliščin, ki utemeljujejo ukrep uvrstitve s strani Združenih narodov. V skladu s sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 114 in navedena sodna praksa), mora predvsem takrat, ko zadevna oseba predloži pripombe v zvezi z obrazložitvijo, pristojni organ Unije skrbno in nepristransko preizkusiti utemeljenost zatrjevanih razlogov glede na pripombe in morebitne razbremenilne dokaze, priložene tem pripombam. Tako Svetu ni mogoče očitati, da v fazi izvajanja resolucije, ki je podlaga izpodbijanega akta, od Odbora za sankcije ni pridobil informacij ali dokazov glede utemeljenosti trditev, ki so bile usmerjene proti tožečima strankama, in da je, kot to menita tožeči stranki, „mehansko izvedel sankcije OZN“.

138 Ob upoštevanju vsega navedenega je treba tretji tožbeni razlog zavrni in zato je treba zavrni tudi tožbo v celoti.

Stroški

139 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeči stranki nista uspeli, zato se jima v skladu s predlogi Sveta naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica) in družbi Kardiam se naloži plačilo stroškov.

Gervasoni

Madise

Kowalik-Bańczyk

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, dne 20. julija 2017.

Podpisi